

er foreslaaet, idet jeg kun har foreslaaet 6 Rigsdagsmænd af Kommissionens 15 Medlemmer. Jeg skal dertil sige, at det er nødvendigt, at der i denne Kommission kommer Mænd, der repræsenterer de forskellige Ministerier. Det er ikke tænkt, at det skulde være Finansministeriets Embedsmænd, der overvejende skulde være repræsenterede heri. Det skulde være Embedsmænd fra de forskellige Ministerier, som var vant til at behandle disse indviklede Sager, og der skulde naturligvis ogsaa være Repræsentanter fra Tjenestemændenes Kredse. Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) henstillede til mig, at saadanne Repræsentanter i alt Fald for en Del. — som han udtrykte sig — skulde vælges af Tjenestemændene. Jeg maa dog sige at „for en Del“ udvider jo i høj Grad Kommissionens Sammensætning. Der kan dog ikke være Tale om, at af disse 9 Medlemmer, der bliver tilbage, skulde en hel Række kunne være Repræsentanter for de forskellige Tjenestemandforeninger, som vi kender dem fra de store Sammenslutninger. Men naturligvis skal jeg tage Hensyn til det ærede Medlems Henstilling, hvis et saadant Forslag bliver vedtaget her i Salen. Naar jeg ikke har foreslaaet flere Rigsdagsmænd, var det dels, fordi der maatte være et Antal Repræsentanter for Embedsmændene i Ministerierne og for Tjenestemændene i deres Sammenslutninger, og dels, fordi Sagen jo dog vilde vende tilbage til Rigsdagen igen, og jeg tænkte mig ikke, man vilde mene, at det var en saa stor Sag, at ikke nogle enkelte Rigsdagsmænd fra de forskellige Partier — og alle Partier kan jo repræsenteres ved Hjælp af 6 Rigsdagsmænd — kunde være tilstrækkelige, idet Rigsdagen jo ikke er bundet ved, hvad Kommissionen har vedtaget, men kan tage Sagen op til ny Behandling. Men ønsker man, at Rigsdagen skal repræsenteres yderligere, er det naturligvis et Spørgsmaal, som der kan forhandles om, og som i Virkeligheden ikke gør nogen Indskrænkning i det Forslag, som her er fremsat.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) var bange for de Ben, der skulde være i dette Forslag, og hentydede til § 3, hvor der ganske beskedent fastsættes, at der skal gives Kommissionens Medlemmer visse Diæter. Jeg vil nødig knytte det odiøse Navn „Ben“ til de Diæter, der betales Folk, der sidder i en Kommission. Jeg har den Mening, at en Mand skal have sit Arbejde betalt, enten hans Arbejde foregaar i en

Kommission eller andet Sted; det undrer mig noget, at det ærede Medlem ikke har samme Mening som jeg paa dette Punkt. Jeg kan ikke gaa ind paa den Tanke, at man skal lægge Beslag paa Folks Arbejdsøyne og Arbejdstid uden at give dem rimeligt Vederlag derfor. Jeg kan ikke indrømme, at det Vederlag, her er foreslaaet, paa nogen Maade gaar ud over, hvad der ellers er foreslaaet i lignende Tilfælde, eller ud over, hvad det er rimeligt at fastsætte for Mænd, der skal arbejde med en saadan Sag som denne. Har det ærede Medlem Lyst til at kalde det „Ben“ — ja, saa for mig gerne; men jeg vil dog henstille til ham, om han vil bruge det Navn, hver Gang man anmoder en Embedsmand eller en anden om at udføre et Arbejde, der ligger ganske udenfor hans almindelige Gerning. Staten maa have Raad til at betale det Arbejde, der skal gøres her.

Men det ærede Medlem vilde jo slet ikke have en Kommission; han mener, at Finansministeriets Embedsmænd er i Stand til at udføre dette Arbejde. Jeg vil dertil sige, at saaledes har det ikke stillet sig for mig. Jeg tror, det er nødvendigt at inddrage under Kommissionens Overvejelser ogsaa saadanne Betragtninger, som vilde blive gjort gældende af Embedsmænd i andre Ministerier, og jeg har ment det fornødent, at der kom Rigsdagsmænd derind, for at politiske Betragtninger ogsaa kunde gøre sig gældende i denne Kommission, ikke mindst overfor de finansielle Spørgsmaal. Jeg har ikke paa nogen Maade troet, at der indenfor denne Kommission vilde komme en Art Modsætningsforhold mellem Rigsdagsmændene paa den ene Side og Embedsmændene paa den anden Side, eller hvem der ellers overhovedet af Finansministeriet blev sat ind i Kommissionen; og det er egentlig min Hovedgrund, hvorfor jeg ikke har foreslaaet, at der skulde være flere Rigsdagsmænd end de 6. Havde jeg tænkt mig, at man saa Sagen fra det Synspunkt, at Rigsdagsmændene skulde staa som en Art samlet Hær overfor den øvrige Kommissions Medlemmer, kunde jeg ganske sikkert have foreslaaet flere Rigsdagsmænd til Medlemmer af Kommissionen; men jeg har ikke tænkt mig, at der skulde blive saa stor Enighed mellem de Rigsdagsmænd, der valgtes ind i Kommissionen af de forskellige Partier, at alle disse vilde føle sig som en samlet Styrke overfor den anden samlede Styrke, de Embedsmænd eller andre som Finansministeriet valgte.